

[Gertrud Stjernholm Nielsen]

prøver at føre os tilbage omtrent til den 2-klassede stråttækte.

Det var de eksisterende skolepaningsordningers utilstrækkelighed, uensartede og undertiden direkte underlødige karakter, der gav anledning til, at ministeren sidste forår tog initiativ til forberedelse af et betryggende lovgrundlag for pasningsordninger i folkeskoleregie, men det foreliggende lovforslag løser ikke de presserende problemer. Det vil tværtimod give folketingets velsignelse til en fortsættelse af det herskende anarki på området.

Det har ellers ikke skortet på advarsler og protester mod den kurs, som den ministerielt udpegede arbejdsgruppes flertal har fulgt i det forberedende arbejde. I det godt halve år, den har siddet, har repræsentanter for socialstyrelsen, Danmarks Lærerforening, BUPL og børnekommissionen rejst indvendinger på væsentlige punkter såvel inden for som uden for arbejdsgruppen, men for døve øren.

En vigtig forudsætning for at overvinde de herskende misforhold for skolepasningsområdet må være, at der formuleres bindende retningslinier i forbindelse med lovforslaget, og at det fornødne økonomiske grundlag for kommunernes dispositioner tilvejebringes. Hvad det sidste angår, har selv arbejdsgruppens flertal følt sig foranlediget til at fremsætte et spagt ønske om statsstilskud til skolepasningsordninger på samme måde som til daginstitutioner. Uden disse forudsætninger må man, som Danmarks Lærerforening udtrykker det, være betænkelig ved, at der i skoleregie skulle blive mulighed for at oprette mindre forsvarlige ordninger end i social regie.

Ingen af disse forudsætninger er tilgodeset i ministerens forslag. I stedet for bindende retningslinier har forslaget en uforpligtende vejledning, og i stedet for statsrefusion foreslås forældrebetaling og i øvrigt indordning under bloktilskudsordningen. Der er derfor al mulig grund til at frygte en videreførelse af den hidtidige kommunale politik på området.

På grundlag af en række mindre undersøgelser har BUPL karakteriseret de eksisterende skolepasningsordninger som følger:

De er stort set pålagt de samme opgaver, som udføres på et fritidshjem, men man har kun tildelt halvt så meget personale som et fritidshjem med tilsvarende børnetal og åb-

ningstid. Børnenes udnyttelse og skolefritidsordningen er større end den tilsvarende for fritidshjem. Der er ikke selvstændigt budget for skolepasningsordningen. Åbningstiden er normalt kortere end i fritidshjem. Der er lukket i ferier og på skolefridage. Skolepasningsordninger er normalt indrettet i dårlige lokaler, der er kasseret til undervisningsbrug, og der er problemer med at benytte skolens lokaler.

De nuværende ordninger fungerer kort sagt som spareforanstaltninger, hvor personalet er pålagt nogle arbejdsopgaver, der ikke kan løses med de bevilgede ressourcer. Resultatet er ordninger, der virker socialt forvridende, og børnekommissionen erklærer sig enig med BUPL heri.

Ikke desto mindre kan vi forvente disse tilstande videreført med en lovgivning i ryggen, for ingen mors sjæl kan tvinge kommunerne, som i forvejen føler sig hårdt belastet af de øgede byrder, staten pålægger dem, til at betjene sig af vejledningen.

Kommunisterne er af den opfattelse, at disse tilstande er uholdbare, og at de hurtigst muligt må bringes til ophør. På længere sigt må der, som børnekommissionen fremhæver, foretages en samlet vurdering af, hvorvidt de forskellige foranstaltninger, som samfundet stiller til rådighed for børn, på rimelig måde bidrager til at fremme en sund og tryk opvækst.

Skolestartudvalget har i sin første delbetænkning peget på de muligheder, der ligger i en udvidelse af de socialpædagogiske pasningsordninger under bistanndsloven, og BUPL har i arbejdsgruppen gjort de samme synspunkter gældende.

Som BUPL og børnekommissionen har påpeget, er der grund til at frygte en deling af børnene i to grupper: de normale, som følger skolepasningsordningen, og de vanskelige, som overlades til daginstitutionerne. De besparelser, som kan tænkes indvundet ved en sådan rationalisering, betragter vi som et tilbageskridt, som vi vil bekæmpe med næb og kløer.

Kommunisterne har med tilfredshed bemærket, at formanden for folketingets socialudvalg, hr. Tastesen, bl. a. i efteråret har udtalt, at både personalenormering og pædagogisk indhold skal svare til, hvad der er tilfældet i et fritidshjem. Heri er Socialdemokratiske Pædagoger enige med ham; det har de